

‘We moeten bruggen slaan’

Sjaak Walraven (43) is de nieuwe voorzitter van de LLTB vakgroep Fruitteelt en de NFO kring Limburg. Dat vindt hij zelf best opmerkelijk, want Walraven is van origine geen Limburger en geen fruitteeler. Wat hij wel is, is een man met passie voor het vak en een visie voor de toekomst.

Al 23 jaar werkt hij bij Fleuren Boomkwekerijen in Baarlo. Eerst als (assistent) bedrijfsleider op het fruitteeltbedrijf en inmiddels is hij alweer 15 jaar verantwoordelijk voor de verkoop. Oorspronkelijk komt Walraven uit het Land van Maas en Waal. Zijn wieg stond in Beneden-Leeuwen, op het fruitteeltbedrijf van zijn ouders. Na zijn opleiding aan de MAS in Tiel, die destijds nog een specifieke fruitteelt opleiding had, ging Walraven in militaire dienst. Daarna ging hij solliciteren en vond een baan als assistent bedrijfsleider bij Fleuren in Heiden. „Het bedrijf van mijn vader overnemen was geen optie. Ik was pas 18 en mijn vader 65. Hij was klaar om te stoppen, maar ik niet om het over te nemen”, vertelt Walraven.

Reizen

Hoewel het hem verbaast dat hij uiteindelijk toch in Nederland is gebleven, is hij dik tevreden met zijn werk bij Fleuren. „Ik ben gek op reizen en

het buitenland heeft altijd getrokken, maar wat ik in het buitenland zag, heeft mij ook doen realiseren dat het hier allemaal nog niet zo slecht is gegelgd. Bovendien is Fleuren een internationaal opererend bedrijf en omdat 75 procent voor de export wordt geproduceerd en we in veel landen bomen verkopen, ben ik toch regelmatig op pad”, legt Walraven uit.

Fleuren heeft 35 mensen in vaste dienst en is tevens een opleidingsbedrijf voor heel veel studenten; niet alleen op agrarisch vlak, maar ook voor bijvoorbeeld administratieve vakken. „Daarnaast werken we elke zaterdag met scholieren uit de omgeving. Op die manier nemen we onze maatschappelijke verantwoordelijkheid en geven we invulling aan een soort van opvoedkundige taak in de gemeenschap. En iedereen krijgt hier de mogelijkheid zich te bewijzen. Iedereen krijgt kansen. Dat brengt vrijheid, maar ook verantwoordelijkheid. We denken in oplossingen, niet

in problemen.” Dat zorgt ervoor dat Walraven zijn werk nog steeds met veel plezier doet.

Afgelopen voorjaar werd Walraven benaderd voor een bestuursfunctie binnen de LLTB vakgroep Fruitteelt en de NFO Kring Limburg. „Ik werd uitgenodigd voor een gesprek en praten kan natuurlijk altijd. Het ging om een bestuursfunctie”, zegt Walraven. „Later bleek het om het voorzitterschap te gaan.” De vakgroep en kring zagen in hem iemand die voor een groep kon staan, iemand die het woord durfde te nemen, maar ook iemand die mede door de reizen die hij maakt, goed op de hoogte is van wat er speelt in de wereld. Op het gebied van boomkweken, maar ook van fruitteelt. En daar ook de nodige (inter)nationale contacten aan overhield.

Walraven: „Ik was aanvankelijk vereerd, maar ook verbaasd over het aanbod. Op de keper beschouwd, was ik geen fruitteeler, van origine geen Limburger en had ik zelfs geen bestuurlijke ervaring. Ik heb een week bedenktijd gevraagd. In die week heb ik met Han Fleuren overlegd of het te combineren was met mijn werk en dat bleek geen probleem. Mijn enige voorwaarde na die week was, dat er provinciebreed, bestuurlijk draagvlak moest zijn voor mijn benoeming. Dat was in mijn ogen noodzakelijk. Ik wil een voorzitter zijn die wat bereik kan en dat kan alleen als alle

Cerisa
Sjaak Walraven is mede-initiatiefnemer en ambassadeur van het kersenmerk Cerisa. Cerisakwekers Rob Janssen en Willie Bouwmans kweken naar eigen zeggen ‘de allerbeste kersen in het topsegment van de markt’. Via het kersenmerk brengen de drie de kers als exclusief nicheproduct vooral onder de aandacht van de gastronomie. Ieder jaar wordt door Cerisa Ne-

derland bepaald hoeveel kilogram Cerisa kersen er dat jaar op de markt komt. Dit is de zogenaemde Limited Edition. Voor 2013 was dat bijvoorbeeld 4.000 kilogram. Sinds kort zijn de Cerisakersen ook buiten het seizoen, gewekt te krijgen. Kijk voor meer informatie op de Facebookpagina van Cerisa of op www.cerisa.nl.

neuzen dezelfde kant op staan.” Dat draagvlak was er, aan de slag.

Bruggen

Verbinden en samenwerken, dat ziet Walraven als zijn belangrijkste taken als voorzitter. „Als we landelijk of in Europa wat willen voorstellen, moeten we samenwerken. De communicatie onderling moet optimaal zijn. Dat geldt voor besturen onderling, maar zeker ook voor onze telers. Ik kan en wil het niet alleen doen en verwacht dus iets van de bestuurders van de kringen en afdelingen, maar ook van de telers zelf.” En dat gaat volgens Walraven niet alleen op binnen het eigen vakgebied. „Fruitteelers en boomkwekers bijvoorbeeld, hebben elkaar nodig. Problemen zijn vaak van ons allebei. We moeten bruggen slaan.”

Onderlinge verdeeldheid speelt de sector parten, merkt Walraven. „Teel-

„Fruittelers moeten iets minder bezig zijn met fruit telen en wat meer met ondernemen en hun aandacht focussen op de kansen in de markt”, vindt Sjaak Walraven.

Foto: Maartje van Berckel

graag naar een groter plaatje kijken. Vooral in Zuid-Limburg zien we dat veel bedrijven moeite hebben met de bedrijfsopvolging. Ik vermoed dat het aantal hectaren fruitteelt in Limburg niet zal afnemen en ik denk dat het voor nieuwkomers financieel niet mogelijk is zo'n bedrijf over te nemen. Dat betekent dat bedrijven opgaan in grotere bedrijven, wat ook weer kansen biedt voor collega's. Telers worden dan managers. Sinds lange tijd zien we weer meer studenten kiezen voor een opleiding in de fruitteelt. Dat zijn de bedrijfsleiders van de toekomst die het mogelijk maken dat ondernemers hun aandacht kunnen focussen op de kansen in de markt.”

Markt

Wat ook in dat opzicht vindt Walraven dat fruittelers wat teveel op eilandjes leven. „Houden we wel genoeg rekening met wat de klant wil? We zijn vooral bezig met kilo's produceren, terwijl we misschien ook eens moeten kijken naar iets anders dan een appel en peer. De kiwibes bijvoorbeeld. Nieuwe producten dus, of oude een tweede kans geven, zoals met de blauwe bes is gebeurd en waar bij kersen en pruimen ook nog volgendende mogelijkheden liggen.”

Echter, ook zulke initiatieven kunnen pas slagen als de onderlinge communicatie en samenwerking op orde zijn. Daarvan is Walraven overtuigd. „Dat heeft alles en niks te maken met teelt”, zegt hij. „Misschien niks met de beste appel of peer, maar alles met het veilig stellen van je eigen toekomst. Communicatie is nodig om elkaar te snappen en begrip is nodig voor een vruchtbare samenwerking.”

BART BOSTERS